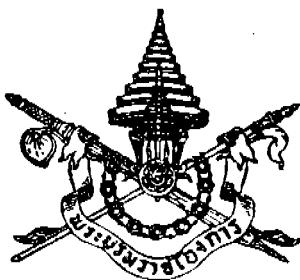

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เดือน ๑๐๕ ตอนที่ ๑๙๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๐

พระราชบัญญัติ
บាเหนือบាณาณุขาราชการ (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๐
เป็นบันทึก ๔๒ ในรัชกาลบั้งกุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบាเหนือบាณาณุขาราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบាเหนือบាณาณุขาราชการ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๐”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เดือน ๑๐๔ ศตวรรษที่ ๑๙๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๐

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
บ้านเมืองสำราญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบ้านเมืองสำราญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากการการ เมื่อสิบปีประมานที่ข้าราชการนั้นมีอายุครบหกสิบบริบูรณ์”

ความในวรรคหนึ่งนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ และข้าราชการการเมือง

การพ้นจากการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ ให้เป็นไปตามพระราชอธิบายดัง

ผู้รับสั่งของพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติ่อมสุลานที

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๐

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้มีดังนี้ โดยที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการซึ่งบัญญัติให้ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วอาจได้รับการต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกได้ในกรณีพิเศษซึ่งคณะกรรมการต้องเห็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการอย่างยั่งยืนไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบัน สมควรที่จะได้ยกเด็ดขาดการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ไม่ว่าในกรณีใด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้